

bestemmelsen i den hidtidige sindssygelovs § 3, sidste pkt., og at tvangsindlæggelse af sindslidende på sådanne afdelinger kun finder sted efter den nævnte lovs regler.

Underretning til patienter om tvangstilbageholdelse. (112)

På baggrund af en konkret henvendelse har tilsynet drøftet spørgsmålet om, hvorledes psykiatriske patienter underrettes om, at de er tvangstilbageholdte, henholdsvis at tvangstilbageholdelsen er ophørt. Spørgsmålet omhandler særlig de situationer, hvor patienten opfatter hospitalets behandlingstilbud som en tvangsforanstaltning, medens hospitalet opfatter situationen således, at patienten frivilligt – om end nødtvunget – har accepteret behandlingstilbudet. Tilsynet har fra Justitsministeriet modtaget en redegørelse for retstilstanden efter vedtagelsen af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien.

På baggrund af redegørelsen har tilsynet over for Justitsministeriet henstillet, at der fokuseres på problemstillingen i forbindelse med instruktionen af patientrådgivere.

Tvangsanbragt barn, som holdtes skjult af plejeforældre. (116)

Tilsynet har modtaget henvendelse fra plejeforældrene om bistand til at opnå en kompromisløsning med den anbringende kommune. Tilsynet fandt, at man ikke kunne træde ind i sagen, men alene rette forespørgsel til kommunen. Efter nogen brevveksling er barnet ved plejeforældrenes foranstaltning anbragt i en af kommunen anvist døgninstitution.

Adgang til at føre telefonsamtaler. (120)

På baggrund af en henvendelse har tilsynet indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet vedrørende tvangstilbageholdtes ret til at telefonere. Ministeriet har oplyst, at udgangspunktet er, at patienterne skal gives adgang til at føre telefonsamtaler for egen regning. Praktiske forhold kan naturligvis medføre, at patienterne ikke altid vil kunne få opfyldt deres ønsker om telefonering på netop de tidspunkter, de måtte ønske, men ønskerne bør opfyldes, så snart det lader sig gøre.

Udgangspunktet om fri adgang til at telefonere må antages at kunne fraviges, når hensynet til opretholdelse af ro og orden m.v. gør det påkrævet. Endvidere kan der formentlig være tilfælde, hvor det af behandlingsmæssige grunde kan være nødvendigt, at patienter afskæres helt eller delvis fra at telefonere.

Tilsynet kan tilslutte sig Justitsministeriets redegørelse.

Deklaration vedrørende psykisk syges menneskerettigheder

Tilsynet har modtaget en nylig vedtaget deklARATION om menneskerettigheder vedtaget af organisationen World Federation for Mental Health (WFMH). Organisationen er stiftet i 1948 og består af 2.600 enkeltmedlemmer fra 76 lande samt en lang række nationale og internationale organisationer. WFMH arbejder for at beskytte mentalt syges rettigheder, at hindre opståelsen og begrænse udbredelsen af sindssygdomme samt at fremme psykisk og følelsesmæssig vækst og udvikling. Der afholdes verdenskongresser hvert andet år samt en lang række konferencer vedrørende specielle emner. Organisationen er endvidere involveret i arbejdet i FN-organisationerne WHO og Det Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC). Deklarationen, der er modelleret over FN's menneskerettighedsdeklARATION fra 1948, er vedtaget i Luxor i Ægypten den 17. januar 1989 af WFMH's seneste verdenskongres.

(Deklarationen er vedlagt beretningen som bilag 3).